

Dorozsma egyébként nagy izgalomban tárgyalja a történeteket, csoportok verődnek össze az uccákon és valahogy a választás izgalmain túl ez az ügy érdekli a nyilvánossá-

got. A fantáziák széles szárnyakkal röpködnek és csak a nyomozás eredményének nyilvánosságra való hozása fogja megnyugtani a felizgatott kedélyeket.

Amikor a törvény két esztendőre, a paragrafus pedig életfogytiglanra büntet.

(A Délmagyarország munkatársától.) Özvegy K. I.-né nagyot vétkezett ezelőtt öt vagy hat esztendővel a társadalom rendje és biztonsága ellen, lopott. Hogy mit lopott, az a vonatkozó iratokból nem állapítható meg, valószínű azonban, hogy olyasvalamit, amire szüksége volt: *kenyeret, csirkét, ruhát, fát, vagy más közszükségleti cikket*, de az is meglehet, hogy olyant lopott, amire közvetlenül nem volt szüksége, de szüksége volt arra a pénzre, amit érte adtak. Mert hát négy gyermeke is volt özvegy K. I.-nének, a négy kiskorú gyerek kenyeret kért, sok kenyeret, olyan sokat, hogy nem futotta abból a kevéske özvegyi nyugdíjból, amit elhalt ura után a hajdani kézbesítő után kapott a várostól. Így törvény elé került K. I.-né és a törvény 1921-ben két esztendőre börtönre ítélte, de elítélte öt évi hivatalvesztésre és politikai jogainak felfüggesztésére is.

Amikor jogerőssé vált az ítélet, bekisérték a börtönbe és ott megkezdte büntetésének kitöltését. A törvényszék ugyanakkor értesítette a jogerős ítéletről a város hatóságát is, mint az özvegyasszony urának egykori gazdáját. A város urai elővették a vaskos törvénykönyveket és megállapították hogy a fegyelmi szabályok értelmében *özvegy K. I.-nének nincs jussa tovább az özvegyi nyugdíjra*, mert szigorú paragrafusok kimondják, hogy az a közszolgálati alkalmazott, aki vét a tételes törvények ellen és ezért jogerősen elítélik, nem reflektálhat többé semmire sem. Így be is

szüntették az özvegyi nyugdíj folyósítását.

Közben az özvegyasszony kitöltötte börtönbüntetését, elbocsájtották a fegyházból, azonban a büntetéséből volt még valami, amit nem töltött ki, a hivatalvesztés és politikai jogainak felfüggesztése. Most azonban már ez az idő is letelt. A képviselőválasztók idei névjegyzékébe ugyan még nem került be a neve, de jövőre már neki is lesz választójoga. Nemrégben beadványt intézett a város tanácsához és hivalkozva arra, hogy elmúlt már az az öt év, melyre a bíróság megfosztotta a hivatalviselés jogától, kérte özvegyi nyugdíjának újból való folyósítását.

A város urai ismét összeültek, ismét elővették a törvénykönyveket és úgy találták, hogy a büntetését teljesen kitöltött özvegyasszony kérelme *nem teljesíthető*, mert annakidején a jogerős bírói ítélet alapján egyszer és mindenkorra megfosztották nyugdíjjogosultságától.

Özvegy K. I.-né tehát büntetésének teljes kitöltésével megbékítette a megsértett jogrendet, két évig ült a börtönben, öt évig nem kapta azt a nyugdíjat a várostól, amelyet boldogult férje munkájával kiérdemelt számára, de ugylátszik, a paragrafusok kéréssel telenebbek még a társadalomnál is. A paragrafusok életfogytiglan büntetnek. Így most még nyomoruságosabb a helyzete, mint volt hat évvel ezelőtt, amikor a nyugdíjából sem tudott megélni.

Szerdán nyílik meg a Kulturpalotában a Szövetség képzőművészeti társaság kiállítása.

Öt éve, hogy az ország sok markánsan kimagasló, neves festőművésze tömörült a »Szövetség« zászlaja alá. Jelszavuk nincs, vallásuk a tiszta művészetnek bálványok nélkül való imádata, hisznek a vonalak hatalmában és azokban az érzésekben, amelyek kezükbe kényszerítik az ecsetet és alkotásra serkentenek. Valóban a kényszerképzetek nélküli festészetet hirdetik, egészséges meglátásokkal, világos szemlélettel, talán inkább a multba révedező tekintettel, amely nem hagyja magát eltéríteni meggyőződésétől. Egytől-egyig olyan nevek szerepelnek a Szövetségben, akikkel, a magyar reprezentatív festészettel való vonatkozásban a legelső helyen találkozhatunk. Edvi Illés Ödön, Boruth Andor, Eder Gyula, Kacziányi Aladár, Györfly István, Brüll Aladár, Barkász Lajos, Fülöp Elemér, Moldován Béla, Rakssányi Dezső, Kampis János jöttek le, hogy legjava művészetük bemutatása révén, alkalmat adjanak a szegedi közönségnek a mai képzőművészeti termelés egy jelentékeny frakciójával való megismerkedésre.

Hatalmas vásznak lepik el a Kulturpalota termeit, amelyek megnyitják a »Szövetség« gárdája előtt és a sokáig hallgató falakról a sugárzó fantáziában meglevenedő élet, az ihletettség pillanataiban megálmodott világ varázsa száll alá.

A tárlatot **művészek** rendezték: ezt a belépő rögtön meglátja, mert komoly kompozíciók szerepelnek, közöttük nem egy magántulajdonban van már és lehozatalukkal a művészeknek csak az volt a céljuk, hogy méltóképpen képvisellessék magukat és emeljék a tárlat színvonalát. A régi idők becsületes tárlataira emlékeztet ezzel a kiállítással a Kulturpalota, amikor még nem rontották a közizlést a tömegesen fellépő, szinte járványszerűen elhatalmasodott műkereskedői üzemek s amikor még vásári, olcsó, de annál rosszabb képeikkel nem vezették félre a szakavatatlan és hiszékeny közönséget.

A Kulturpalotában most tárlat van és nemcsak vásár. Megkülönböztelendő tehát mindenképpen azoktól a képkiallításoktól, amelyeknek reklámjaitól visszhangzottak a lapok. A »Szövetség« a művészet szolgálatában vállalta a mai súlyos időkben a vidéki tárlat nehéz és kockázatos rendezését és ezt méltóképpen méltányolni kell.

Ahogy átlépjük a csarnok küszöbét, hatalmas templomi kompozíció állít meg: Rakssányi D-freskója. A fenségesség és nyugalom szent áhitata ömlik el a rajzon, a felszabadult eszményesített tiszta, nem úgy, ahogy a cinquecentóban elképzelték, hanem a mai ember tudatosságával, stilizált naivitásával és mégis őszinte átérzésével. Boruth Andor »Favágó tót«-ja »Önarcépe« és »Anyám« című képe a higgadt és leszűrt művész mutatja, akinek lényében már kristályossá szublimálódott a hitvallása. Szinte eltűnik az ecset munkája, csak a lélek beszél. Mintha élnének ezek a képek és elfelejtetik, hogy festék és vászon az alkatrészeik. Eder Gyula biblikus tárgyú művei: »Kiűzetés a paradicsomból«, »Ámor« és még néhány kép legelső sorban mesteri kompozíciójukkal ragadják meg a szemlélőt. Vonzó misztikumában a naturalista festő izzó temperamentuma világít elő tompított színtartázzal, de erőteljes ábrázolással. Edvi Illés Ödön nagy képe: »Zsuzsanna és a vének« ragyogó színeivel már messziről csalogatja a szemlélőt. Ez a kép a l'art pour l'art művészet, a függetlenség és életöröm, a tomboló festői ösztön teremtménye. Tájai közül a »Falu a Tisza mentén« szintén variálja ezeket a lelki rugókat, de már nyugodtabban, több odaadással a táj iránt. Kacziányi Aladárnak a képei felfrissítő dekoratív jelképek, telve mélységes gondolatokkal, amelyeknek aetheri finomságot ad preraffaeli színekkel. Szekulativ elme ez a festő, nagy ábrándozó, aki az élet jelenségeiből vizuális motívumokat sző, lírai hangulatba foglalja és dit-

hímbusokban énekl meg azt, amit a kvint esszenciának tartogat meg belőle. »Szerelmem«, »Tavaszi misztérium«, »A terraszon«, »Leányfej« és még több képe tanuskodik erről. Brüll Aladár »Cantate«-jében a világítási effektusok megkapó erővel és originális beállítással tudnak kápráztatni. »Péntek est«-je és számos portréja a finom tónusu, művészi izlésű kiváló piktor mutatja be, aki gazdagsággal, élethűséggel, kevés naturalizmus-sal látatja meg a lefestett arc egyéniségét. — Györfly Istvánnak van egy portréja, »dr. Czettler Jenő« arcépe, amely egymaga is elég ahhoz, hogy festőjének egész kimagasló lelki struktúrájáról a leghűbb bizonyítványt állítsa ki. Mellette három portré rajza a megtestesült költészet. Báj van a két női fejen és olyan egyszerűség, aminővel csak tökéletes tudással rendelkező nagy tehetségek tudják kifejezni magukat. Kampis János »Garabonciás diák«-ja, szegedi portréi, tájai mindegyikében ritmus van, bőséges képzelet heves színszeret. Moldován Béla képei szintén izmos, erőteljes alkotások sok mondanivalóval, sok fantáziával. Barkász Lajos álmodozóan csendes tájai lüktetnek belső emócióktól. Medgyaszay István kiállította építészeti tervét, a »Pantheon a Gellérthegyen«. Monumentális alkotás komoly szépséggel, amely a terv minden részletét szerves harmóniába hangolja. Horvai János szobraival: »Luther«, »Beethoven«, »Dante«, »Petőfi« szelleméhez akart férközni, tehát gondolatokat, problémákat vetett fel. Az alakok mozgása, karakterisztikus, de elvont távoli és szellemi marad. Felsőöri Fülöp Elemér márványtanulmányfeje egyike a tárlat legművészibb munkáinak. Szubtilis lélekrajzot ad egy gyermekfejen és az elmosódó vonásokba elragadó kedvességet. Bronz plakettjein ugyanezek az értékes tulajdonságok dominálnak.

A Szövetség nagyszabású tárlata, amely szerdán nyílik meg, jobbnál jobb képeivel lassankint ellaposodó és elalvó képzőművészeti életünkbe friss eseményt hozott, azonkívül izeltőt ad illetékeseknek és nem illetékeseknek abból, hogy a magyar pikturának milyen törekvő és kiváló reprezentánsai vannak.

Lengyel Vilma.

Élsőrendű 193
sár-és hócipők
megérkeztek!

Tartósságban,
minőségben, árban
felülmulhatatlan!

Del-Hungaria
cipők - Szeged - Károlyi u. 14

Angol harisnyáink szenzációt keltenek.

Télikabátok

rövid szőrmegallérral	480.000
hosszu	950.000
” plus béléssel	1,350.000
szőrmebéléssel	1,100.000
Bőrkabát	1,500.000
Gyermekekpeny	300.000
Öltöny	500.000

Földes Zoltán ruhaáruházában 354
Szeged, Kállay Albert u. 6.

Legszebb

Szőrmét

legolcsóbban

Rosmann szücsnél

vásárolhat

Szeged, Károlyi u. 5. szám.

003

Ertesítés. 340 Raktárra érkeztek őszi, téli, fekete, sötétkék és csíkos nadrágszövetek. A legújabb divat szerint legolcsóbban készítek. **Csányi András uri szabó** Szeged, Szentgyörgy u. 13. Egy jó fiút tanoncul felveszek.

VAN ISTEN CECIL B. DE MILLEA a „Tízparancsolat“ rendezőjének nagy filmje péntektől a Korzó Moziban.